

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 183.

Tredie Session.

54de Møde.

Løvedagen den 10de Januar.

(Fortf.)

Rosenørn (fortsat): Jeg nægter ikke, at Fæstelovgivningen her ser nævnt, men det maa derved erindres, at Fæstelovgivningen for en stor Deel er knyttet til, at Bondejorden er bebygget; er en Jordeiendom ikke bebygget, finder Fæstelovgivningen ingen Anvendelse derpaa, thi ubebyggede Jordlodder er man ikke forpligtet til at fæste bort. Der blev under Forhandlingen igaar opkastet Spørgsmaal, om Forordningen af 6te Juni 1769 § 5 var ophævet ved nærværende Lov; jeg fandt det tvivlsomt. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) ansaae det for utvivlsomt, at den ikke var ophævet, men den ærede Indenrigsminister yttrede, hvis jeg ikke misforstod ham, at den var hævet, og det er aldeles klart, at den er hævet, naar Loven gaaer igjennem, idetmindste i det Tilfælde, hvor en Bondegaard bliver udparcelleret; thi der er vel i Loven en Bestemmelse om, at een Parcel skal være af en vis Størrelse, men det er aldeles ikke bestemt, at den skal være bebygget, og tværtimod tyder hele Lovens Tendents paa, at den ikke behøver at være bebygget, og det maa være Meningen med Udtrykkene i § 31, at en Mand, der driver en saadan Jordlod, ikke behøver at opføre Bygninger derpaa eller at vedligeholde den Character, som en Hovedparcel hidtil har havt, at den skulde være forsynet med Bygninger og Beboere. Naar den altsaa først er bleven en ubebygget Jordlod, er han ikke forpligtet til at fæste den væk. Det forekommer mig saaledes, at nærværende Lov, med Hensyn til det hidtil bestaaende System for Ordningen af vore Landbosforhold, slaer ind paa en Vej, som vi maae ansee som me-

get betænkelig; men jeg erkjender paa den anden Side, at der er hele Dele af Loven, navnlig de, der handle om Udstyfningen, saaledes som den hidtil er bleven forstaaet, der ere meget hensigtsmæssige, og jeg troer, at det vilde være rigtigt, at der ved 3die Læsning blev sørgt for at disse Bestemmelser bleve staaende; thi som den ærede Indenrigsminister har bemærket, vil det i nærværende Periode være hensigtsmæssigt, at man faaer en Lov, der letter Udstyfningen, da derved Overgangen til Selveiendom fremmes. Naar man altsaa beholdt Sammenlægningen omtrent i sin nuværende Stikfelse og lagde den i Ministeriets Haand, men iøvrigt stikrede sig imod, at Loven fik et videre Omfang end hvad der klarlig ligger deri, vil jeg troe, at der ikke vil være noget Betænkeligt derved, men til at opnaae dette Diemed vil jeg ansee det for rigtigt, at Slutningsparagraphen udgik.

Ottesen: Jeg vil dog i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand fra Viborg og den ærede Ordfører udtalte, om at man ikke turde ved en saadan Lov gribe ind i Kjøbstadernes oeconomiske Forhold, da dog disse Jorder maatte bære nogen Byrde til Kammertasken udenfor den Skat, som blev lignet paa Formue og Leilighed, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det netop er Tilfældet, at alle de Jorder, som ikke have dette Præg, bære en Jordskat, som man kan kalde Næringskat af Jord, med Undtagelse af de Jorder, der ere Huuslodder. Den, der eier en saadan Lod, er ikke alene fri herfor, men ogsaa, naar han har Naad til at undvære juridisk Adkomst, fri for at betale $\frac{1}{2}$ pCt. Afgiften til Statskassen, samt for at betale Thinglæsning til Retsbetjenten. Det er vel Smaaating, men jeg synes derfor, at man, for at al Jord skal bære eens Byrder, maa borttage den Byrde, som Forord-